Lieta Nr.A42314305
AA43-1156-09/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 7.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Liniņa,
tiesneses I.Amona un S.Zakrevska

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Vītoli AMI" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 11.maija lēmuma Nr.19/12656 atcelšanu, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 30.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī– VID) Zemgales reģionālā iestāde (turpmāk - ZRI) no 2005.gada 7.janvāra līdz 2005.gada 7.februārim veica sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Vītoli AMI" pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk - PVN) auditu (revīziju) par periodu no 2002.gada 1.janvāra līdz 2004.gada 30.novembrim.

[1.1] Pārbaudes rezultātā VID ZRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces vietniece pieņēma lēmumu Nr.16, ar kuru SIA „Vītoli AMI" papildus aprēķināja un nomaksai budžetā noteica PVN Ls 3684,77 un soda naudu Ls 3684,77.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, SIA „Vītoli AMI" to apstrīdēja VID ZRI direktoram.

2005.gada 31.martā VID ZRI direktora v.i. pieņēma lēmumu Nr.01-10.02/89, ar kuru atstāja negrozītu VID ZRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces vietnieces lēmumu Nr.16.

[1.2] 2005.gada 28.aprīlī SIA „Vītoli AMI" iesniedza VID ģenerāldirektoram iesniegumu par vienošanās līguma noslēgšanu, kurā lūdza noslēgt vienošanos starp nodokļu administrāciju un SIA „Vītoli AMI" par papildus aprēķinātās PVN summas labprātīgu samaksu un soda naudas Ls 3684,77 atcelšanu.

Izskatot SIA „Vītoli AMI" iesniegumu par iespējamo vienošanās līguma noslēgšanu, VID ģenerāldirektors 2005.gada 11.maijā pieņēma lēmumu Nr.19/12656 (turpmāk arī - Lēmums), ar kuru atteica noslēgt vienošanās līgumu.

[1.2.1] Lēmumā norādīts, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrajā daļā noteikts, ka vienošanās līgumu VID ģenerāldirektors ir tiesīgs noslēgt, ja nodokļu maksātajam dienā, kad iesniegts iesniegums par iespējamo vienošanās līguma noslēgšanu, nav kārtējo nodokļu parādu un ja pastāv viens no šādiem nosacījumiem:

[1.2.1.1] izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, VID teritoriālās iestādes direktors apstrīdēto lēmumu atstājis negrozītu vai arī pieņēmis jaunu lēmumu, ar kuru apstrīdētais lēmums atcelts daļēji;

[1.2.1.2] ir apstrīdēts VID teritoriālās iestādes direktora lēmums, un, izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, VID ģenerāldirektors apstrīdēto lēmumu atstājis negrozītu vai arī pieņēmis jaunu lēmumu, ar kuru apstrīdētais lēmums atcelts daļēji;

[1.2.1.3] nodokļu maksātājs iesniedzis sūdzību tiesā, bet lietas izskatīšana pēc būtības nav uzsākta.

[1.2.2] Šī likuma panta ceturtā daļa paredz, ka, izlemjot jautājumu par vienošanās līguma noslēgšanu, ņem vērā nodokļa parāda rašanās iemeslus un apmēru, kā arī strīda turpināšanas lietderību un ar to saistītās izmaksas.

[1.2.3] Lēmumā norādīts, ka konkrētajā gadījumā SIA „Vītoli AMI" pēc būtības nav apstrīdējusi VID ZRI direktora v.i. 2005.gada 31.marta lēmumu Nr.01-10.02/89, tādējādi konkrētajā lietā strīds pēc būtības nepastāv. Līdz ar to pie lietā konstatētā strīda neesamības starp nodokļu administrāciju un nodokļu maksātāju, konkrētajā gadījumā nav pamata vienošanās līguma noslēgšanai.

[2] 2005.gada 7.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Vītoli AMI" (turpmāk arī - pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā pieteicēja pēc būtības lūdz atcelt Lēmumu un uzlikt VID ģenerāldirektoram pienākumu noslēgt vienošanās līgumu ar pieteicēju par PVN Ls 3684,77 apmērā nomaksu budžetā, atceļot soda naudu atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta noteikumiem.

Pieteicēja pieteikumā norāda, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.pantu ierosinājumu noslēgt vienošanās līgumu ir tiesīgs iesniegt pats nodokļu maksātājs. Šis noteikums ir izpildīts, un iesniegums iesniegts VID ģenerāldirektoram. SIA „Vītoli AMI" likumā noteiktā kārtībā izpildīja visus nepieciešamos priekšnoteikumus vienošanās līguma noslēgšanai, t.i., apstrīdējusi audita lēmumu augstākstāvošam iestādes vadītājam. Tāpat periodā uz audita veikšanas brīdi SIA „Vītoli AMI " nebija nodokļu parādu.

Ievērojot tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu, pieteicējs uzskata, ka lēmums ir apstrīdēts VID reģionālās nodaļas priekšniekam, kurš to atstājis negrozītu. Likums par nodokļiem un nodevām neprasa divkāršu lēmuma apstrīdēšanu, bet izpildīt vismaz vienu likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas nosacījumu. Tas tika paveikts un nebija tiesiska pamata atteikt vienošanās līguma noslēgšanu. Pēc VID ģenerāldirektora atbildes ir saprotams, ka vienlaikus ar ierosinājumu noregulēt lietu un noslēgt vienošanās līgumu, bija jāturpina rakstīt sūdzības, kas ir absurdi.

[3] Atbildētājs tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 30.marta spriedumu pieteikums ir daļēji apmierināts - atcelts Lēmums ar tā pieņemšanas brīdi, uzdots VID ģenerāldirektoram mēneša laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā pieņemt lēmumu saskaņā ar pieteicējas 2005.gada 28.aprīļa iesniegumu VID ģenerāldirektoram par vienošanās līguma noslēgšanu.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Atbildētājs nav ņēmis vērā likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas 1.punktā paredzēto, ka vienošanās līgumu VID ģenerāldirektors ir tiesīgs noslēgt arī tad, ja nodokļu maksātājam dienā, kad iesniegts iesniegums par iespējamo vienošanās līguma noslēgšanu, nav kārtējo nodokļu parādu un, izskatot nodokļa maksātāja iesniegumu, VID teritoriālās iestādes direktors apstrīdēto lēmumu atstājis negrozītu vai arī pieņēmis jaunu lēmumu, ar kuru apstrīdētais lēmums atcelts daļēji.

Tiesa konstatēja, ka konkrētajā lietā pastāvēja viens no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas nosacījumiem par VID ģenerāldirektora tiesībām noslēgt vienošanās līgumu - 2005.gada 31.martā VID ZRI direktora v.i. pieņēma lēmumu Nr.01-10.02/89, ar kuru atstāja negrozītu VID ZRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieces vietnieces lēmumu Nr.16 (likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas 1.punktā paredzētais nosacījums).

Līdz ar to tiesa secināja, ka, lai VID ģenerāldirektors būtu tiesīgs izlemt jautājumu par vienošanās līguma noslēgšanu, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas 1.punktu, pieteicējai nevajadzēja apstrīdēt VID ZRI direktora v.i. 2005.gada 31.marta lēmumu Nr.01-10.02/89.

Tāpēc Lēmums ir prettiesisks un atceļams, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 250.panta pirmās daļas 3.punktu, jo tā pamatojums neattaisno adresātam noraidītās tiesības, un šajā daļā pieteikums ir apmierināms.

[4.2] Tā kā pieteikums daļā par Lēmuma atcelšanu ir apmierināms, atbilstoši APL 254.panta sestajai daļai jāuzdod atbildētājam atceltā Lēmuma vietā izdot jaunu administratīvo aktu.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrajai daļai, lai VID ģenerāldirektors būtu tiesīgs lemt par vienošanās līguma noslēgšanu, ir jākonstatē, ka dienā, kad iesniegts iesniegums par iespējamo vienošanās līguma noslēgšanu, pieteicējai nav kārtējo nodokļu parādu. Lēmumā fakti par kārtējo nodokļu parādu esamību vai neesamību pieteicējai 2005.gada 28.aprīlī nav konstatēti.

Bez tam, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrā daļa paredz, ka, izlemjot jautājumu par vienošanās līguma noslēgšanu, ņem vērā nodokļu parāda rašanās iemeslus un apmēru, kā arī strīda turpināšanas lietderību un ar to saistītās izmaksas. Lēmumā ir konstatēts, ka strīds pēc būtības nepastāv, taču

fakti par nodokļu parāda rašanās iemeslu un apmēra ņemšanu vērā nav konstatēti.

Tāpēc atbildētājam, izlemjot jautājumu par vienošanās līguma noslēgšanu, ir jāņem vērā nodokļu parāda rašanās iemesli un apmērs.

[4.3] No jautājuma par vienošanās līguma noslēgšanas būtību izriet, ka atbildētājam saskaņā ar APL 254.panta trešo daļu ir izvēles brīvība - pieņemt lēmumu pēc pieteicējas iesnieguma, ievērojot likumā noteikto kārtību un šajā spriedumā konstatēto faktu juridisko vērtējumu. Tiesa jautājumā par VID ģenerāldirektora vienošanās līguma noslēgšanu nevar izdarīt lietderības apsvērumus iestādes vietā un noteikt, ka pareizs var būt tikai viena konkrēta satura administratīvais akts.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 30.marta spriedumu VID iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot pieteicējas pieteikumu noraidīt un Lēmumu atstāt negrozītu.

Atbildētājs uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nepareizs, jo likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturtā daļa paredz, ka, izlemjot jautājumu par vienošanās līguma noslēgšanu, ņem vērā nodokļa parāda rašanās iemeslus un apmēru, kā arī strīda turpināšanas lietderību un ar to saistītās izmaksas. Tādējādi lēmums par vienošanās līguma noslēgšanu tiek pieņemts pastāvot strīdam pēc būtības, izvērtējot tā turpināšanas lietderību.

Tā kā pieteicēja nav apstrīdējusi VID ZRI direktora v.i. 2005.gada 31.marta lēmumu Nr.01-10.02/89, konkrētajā lietā strīds pēc būtības nepastāv. Līdz ar to VID ģenerāldirektoram nebija pamata lemt par vienošanās līguma noslēgšanu.

[6] Pieteicēja ir iesniegusi paskaidrojumus par VID apelācijas sūdzību, neatzīstot un uzskatot to par nepamatotu.

[6.1] Pieteikums ir pamatoti apmierināts, jo pastāvēja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas viens no nosacījumiem, lai VID ģenerāldirektoram rastos tiesības noslēgt vienošanās līgumu.

[6.2] Amatpersonai bija jāievēro tiesību normu saprātīgas piemērošanas princips, kā arī jāņem vērā, ka nodokļu parāds radies citu komercpartneru negodīgas rīcības dēļ, ko pieteicēja nevarēja konstatēt ierobežotas informācijas pieejamības dēļ. Uz iespējamo vienošanās līguma noslēgšanas dienu pieteicējai nebija kārtējo nodokļu parādu un tie nav arī šobrīd.

[7] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 23.aprīļa spriedumu SIA „Vītoli AMI" pieteikums apmierināts pilnībā. Apgabaltiesa nosprieda atcelt Lēmumu un uzlika pienākumu VID ģenerāldirektoram pieņemt lēmumu par pieteicējas 2005.gada 28.aprīļa iesniegumu.

[8] Par Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 23.aprīļa spriedumu VID iesniedza kasācijas sūdzību, lūdzot spriedumu atcelt.

[9] Ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2008.gada 25.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-502/2008 atcelts Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 23.aprīļa spriedums un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai. Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[9.1] Izskatāmajā gadījumā šajā lietā ir iestājies likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas 1.punktā minētais gadījums, jo nodokļu administrācijas amatpersona kontroles rezultātā aprēķinājusi pieteicējai papildu maksājumus valsts budžetā, un pieteicēja ir apstrīdējusi sākotnējo lēmumu, bet VID teritoriālās iestādes direktors apstrīdēto lēmumu atstājis negrozītu. Līdz ar to secināms, ka pieteicējai bija tiesības ierosināt, bet VID ģenerāldirektors bija tiesīgs noslēgt vienošanās līgumu, vērtējot lietas apstākļus pēc likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturtajā daļā norādītajiem kritērijiem.

[9.2] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturtā daļa paredz, ka, izlemjot jautājumu par vienošanās līguma noslēgšanu, ņem vērā nodokļu parāda rašanās iemeslus un apmēru, kā arī strīda turpināšanas lietderību un ar to saistītās izmaksas. Pieteikuma iesniegšana tiesā par nodokļu administrācijas lēmumu nepārprotami norāda, ka starp nodokļu maksātāju un nodokļu administrāciju pastāv strīds. Taču šāds strīds pastāv arī tad, ja nodokļu maksātājs apstrīd nodokļu administrācijas lēmumu augstākā iestādē. Un arī šajos gadījumos likums paredz iespēju noslēgt vienošanos. Tas, ka nodokļu maksātājs izvēlas nevis iesniegt tālāku apstrīdēšanas iesniegumu augstākā iestādē, bet piedāvā noslēgt vienošanos, nenozīmē, ka nodokļu maksātāja un nodokļu administrācijas starpā strīds ir beidzies. Strīds būs atrisināts ar brīdi, kad nodokļu maksātāja un nodokļu administrācijas savstarpējā tiesiskā attiecība būs izbeigta, vai nu ar izpildi vai ar lēmuma atcelšanu. Turklāt, tik sašaurināti interpretējot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturto daļu, zūd nozīme likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas 1. un 2.punktam.

Arī Administratīvā apgabaltiesa ir nepareizi uzskatījusi, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas 1. un 2.punktā minētajos gadījumos lēmumu par vienošanās līguma noslēgšanu var pieņemt, nevērtējot strīda turpināšanas lietderību un strīda turpināšanas izmaksas. Senāta ieskatā visos likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrajā daļā minētajos gadījumos, lemjot par vienošanās līguma noslēgšanu, VID ģenerāldirektoram ir jāvadās no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturtās daļas noteikumiem, kā arī tiesiskās vienlīdzības principa.

[9.3] Senāts secina, ka nodokļu administrācijai nav pamatpienākuma pēc nodokļu maksātāja aicinājuma slēgt administratīvo līgumu jeb vienošanos. Tomēr nodokļu administrācijai ir pienākums izvērtēt šādu uzaicinājumu un, vadoties no konkrētās lietas apstākļiem, lemt par vienošanās slēgšanu vai atteikumu slēgt vienošanos. Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturtajai daļai, vērtējuma izdarīšana ir nodokļu administrācijas rīcības brīvība, kuru pēc tās izmantošanas var pārbaudīt administratīvajā tiesā. Tā kā izskatāmajā gadījumā VID ģenerāldirektors nebija atpazinis, ka pieteicējas

iesniegums ir izskatāms, viņš vēl neizmantoja likumdevēja noteikto rīcības brīvību šās lietas ietvaros un neizvērtēja pieteicējas nodokļu parāda rašanās iemeslus un apmēru, strīda turpināšanas lietderību un strīda turpināšanas izmaksas. Līdz ar to administratīvajai tiesai nav iespējams pārbaudīt šādas rīcības brīvības konkretizācijas pareizību, un Administratīvā apgabaltiesa nepamatoti apmierinājusi pieteicējas pieteikumu pilnībā, uzliekot VID ģenerāldirektoram pienākumu slēgt vienošanos.

[10] Pieteicēja 2005.gada 28.jūlija iesniegumā Administratīvajai rajona tiesai *(lietas 25.lapa))* apliecina, ka piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

Pirmās instances tiesa lietu izskatījusi rakstveida procesā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta otro daļu, ja administratīvā procesa dalībnieks piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā, uzskatāms, ka viņš piekritis rakstveida procesam arī nākamajās tiesu instancēs.

Ņemot vērā minēto, Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[11] Izvērtējusi administratīvās lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet pieteikums ir apmierināms daļēji.

[12] Konkrētajā lietā pieteicēja ir ierosinājusi VID ģenerāldirektoram noslēgt vienošanās līgumu par papildus aprēķinātā PVN Ls 3684,77 samaksu un soda naudas Ls 3684,77 atcelšanu saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta pirmo un otro daļu.

VID ģenerāldirektors, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturto daļu, ar Lēmumu atzinis, ka konkrētajā gadījumā nav pamata vienošanās līguma noslēgšanai.

Pieteicēja tiesā vērsusies ar prasījumu par Lēmuma atcelšanu un par vienošanās līguma slēgšanu. Tādējādi lietā pastāv strīds par to, vai VID ģenerāldirektoram ir pienākums noslēgt ar pieteicēju vienošanās līgumu saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.pantu.

[13] Administratīvā procesa likuma 350.panta pirmā daļa noteic, ka tiesību normu interpretācija (tulkojums), kas izteikta kasācijas instances tiesas spriedumā, ir obligāta tiesai, kura šo lietu izskata no jauna.

Senāts šajā lietā interpretējis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta pirmo un otro daļu, kas piešķir tiesības nodokļu maksātājam ierosināt, bet VID ģenerāldirektoram noslēgt vienošanās līgumu, ja nodokļu administrācijas amatpersona kontroles (pārbaudes, revīzijas) rezultātā aprēķinājusi papildu maksājumus valsts budžetā un pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, VID teritoriālās iestādes direktors apstrīdēto lēmumu atstājis negrozītu vai arī pieņēmis jaunu lēmumu, ar kuru apstrīdētais lēmums atcelts daļēji;
2) ir apstrīdēts VID teritoriālās iestādes direktora lēmums, un, izskatot nodokļu maksātāja iesniegumu, VID ģenerāldirektors apstrīdēto lēmumu atstājis negrozītu vai arī pieņēmis jaunu lēmumu, ar kuru apstrīdētais lēmums atcelts daļēji;
3) nodokļu maksātājs iesniedzis sūdzību tiesā, bet lietas izskatīšana pēc būtības nav uzsākta.

Senāts atzinis, ka šajā lietā ir iestājies likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas 1.punktā minētais gadījums, jo nodokļu administrācijas amatpersona kontroles rezultātā aprēķinājusi pieteicējai papildu maksājumus valsts budžetā, un pieteicēja ir apstrīdējusi sākotnējo lēmumu, bet VID teritoriālās iestādes direktors apstrīdēto lēmumu atstājis negrozītu. Līdz ar to secināms, ka pieteicējai bija tiesības ierosināt, bet VID ģenerāldirektors bija tiesīgs noslēgt vienošanās līgumu, vērtējot lietas apstākļus pēc likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturtajā daļā norādītajiem kritērijiem.

[14] Tādējādi VID ģenerāldirektors, izskatot pieteicējas iesniegumu, nepamatoti nepiemēroja likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta otrās daļas 1.punktu, kurā noteiktas tiesības pieteicējai ierosināt, bet VID ģenerāldirektoram ar piešķirto kompetenci izlemt par vienošanās noslēgšanu. Līdz ar to pārsūdzētais Lēmums ir kļūdains un tamdēļ atceļams.

[15] Ievērojot minēto, tālāk noskaidrojams, vai VID ģenerāldirektoram ir uzliekams pienākums noslēgt ar nodokļu maksātāju vienošanos.

Kā šajā lietā atzinis Senāts, no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta neizriet administrācijas pamatpienākums pēc nodokļu maksātāja aicinājuma slēgt administratīvo līgumu jeb vienošanos. Tomēr nodokļu administrācijai ir pienākums izvērtēt šādu uzaicinājumu un, vadoties no konkrētās lietas apstākļiem, lemt par vienošanās slēgšanu vai atteikumu slēgt vienošanos. Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturtajai daļai, vērtējuma izdarīšana ir nodokļu administrācijas rīcības brīvība, kuru pēc tās izmantošanas var pārbaudīt administratīvajā tiesā.

[16] Tā kā VID ģenerāldirektors nebija atpazinis, ka pieteicējas iesniegums ir izskatāms, viņš vēl neizmantoja likumdevēja noteikto rīcības brīvību šās lietas ietvaros un neizvērtēja pieteicējas nodokļu parāda rašanās iemeslus un apmēru, strīda turpināšanas lietderību un strīda turpināšanas izmaksas. Līdz ar to Administratīvajai apgabaltiesai nav iespējams pārbaudīt šādas rīcības brīvības konkretizācijas pareizību. Tādējādi VID ģenerāldirektoram ir uzliekams pienākums atkārtoti izskatīt pieteicējas 2005.gada 28.aprīļa iesniegumu, atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 41.panta ceturtajai daļai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Vītoli AMI" pieteikumu apmierināt daļēji.

Atcelt no tā pieņemšanas brīža Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 11.maija lēmumu Nr.19/12656.

Uzlikt pienākumu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram viena mēneša laikā no šā sprieduma spēkā stāšanās izskatīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Vītoli AMI" 2005.gada 28.aprīļa iesniegumu par vienošanās līguma slēgšanu.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atmaksāt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Vītoli AMI" tās samaksāto valsts nodevu Ls 10 apmērā.

Spriedumu 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: S.Liniņa

Tiesneses I.Amona

S.Zakrevska